

BÀI DỰ THI
GIỚI THIỆU SÁCH VỀ CHỦ TỊCH HỒ CHÍ MINH
VỚI CHỦ ĐỀ “BÁC HỒ - NIỀM TIN YÊU QUA TỪNG TRANG SÁCH”
NĂM 2022

Người dự thi	Nguyễn Thị Kiều Oanh
Đơn vị	Đoàn TNCS Hồ Chí Minh Trường Đại học Quy Nhơn
Chức vụ	Đoàn viên Đoàn trường
Địa chỉ	Khoa Sư phạm, Trường Đại học Quy Nhơn, 170 An Dương Vương, TP. Quy Nhơn, tỉnh Bình Định
ĐT	0978791471
Email	nguyenthikieuoanh123@gmail.com

BÀI VIẾT:

**“Về thăm nhà Bác, làng Sen
Có hàng râm bụt thấp lên lửa hồng
Có con bướm trắng lượn vòng
Có chùm ổi chín vàng ong sắc trời.”**

(Trích Về thăm nhà Bác -Nguyễn Đức Mậu)

Khi nhắc đến Làng Sen chắc hẳn trong lòng ai cũng gọi lên nỗi nhớ thương nhiều xúc cảm. Bởi lẽ, đó là quê hương của vị lãnh tụ kính yêu của dân tộc, người Cha già khả kính của bao thế hệ. Nhân dịp, Trung ương Đảng phát động phong trào giới thiệu sách về Bác Hồ với chủ đề: “Bác Hồ - Niềm tin yêu qua từng trang sách”. Tôi xin nói về cảm xúc của tôi qua cuốn sách “Búp sen xanh” của tác giả Sơn Tùng. Đây là một cuốn sách dành cho thiếu nhi, khi còn học tiểu học tôi đã từng đọc, bây giờ đọc lại, cảm nhận vẫn còn vẹn nguyên về hương sen thơm ngát khi Thanh biểu gương sen lược cho cụ Xẩm ngày trưa hè,... Giữa mùa sen ấy, Côn (Tất Thành) ra đời, mở ra một trang sử mới cho cả làng Sen và dân tộc Việt Nam.

Thời đại 4.0 thật dễ dàng và tiện lợi, khi các đầu sách ebook được những người yêu sách đưa trên các diễn đàn, trang mạng. Tôi tìm đọc tác phẩm “Búp sen xanh” trên trang “Gác Sách”.

Sách được chia thành 3 phần, gồm 30 chương với phong cách kể chuyện ngôi thứ 3, tác giả dùng từ ngữ địa phương để kể chuyện, tạo nên nội dung vô cùng hấp dẫn không chỉ với thiếu nhi mà người lớn như tôi cũng phải cảm thán. Từ xưa đến nay đã có không ít các nhà văn, nhà thơ viết về cuộc đời Bác. Tuy nhiên, khi đọc “Búp sen xanh” của tác giả Sơn Tùng, người đọc như được bước vào một thế giới ngập tràn màu sắc. Ông đã dẫn dắt độc giả đến với tác phẩm một cách êm dịu như hương sen thoang thoảng đầu tháng 6, hương đưa khắp cả thôn quê, êm ái mà sâu lắng, đầy thơ mộng và trữ tình. Độc giả sẽ lưu luyến từng câu chữ mãi không thôi.

Hình ảnh câu chuyện mở ra khi ông Xẩm mù ngồi ở góc đa cùng với tốp người đi làm đồng về, trong một buổi chiều có cơn giông mùa hạ đang dần kéo đến. Tiếng hát của ông Xẩm trông da diết, đốn đau trước nỗi lo mất nước hòa cùng với hương sen trong một vẻ bình yên nhẹ nhàng, với nỗi lo mất nước của người dân nước

Việt. Cũng ngày ấy, một người con của làng được sinh ra. Người dân làng Sen vui chung niềm vui của nhà anh nho Sắc được đặt tên là Nguyễn Tất Thành - Ngay chính cái tên Người được đặt cũng phần nào nói lên mong ước giải phóng dân tộc của thầy nho Sắc. Khi từ phía đằm sen tiếng quốc kêu vang lên da diết, khắc khoải, thầy nói với dân làng: “Theo mong ước của tôi thì... thằng bé sẽ có chí vẫy vùng bốn bể, dù gặp truân chuyên, chìm nổi, nhưng ắt sẽ thành công”. Cái tên hay cũng như lời tiên đoán về cuộc đời của Bác. Như một ngôi sao sáng, cậu bé Nguyễn Sinh Côn càng lớn càng thông minh, sáng dạ, có không ít người bạn của cụ nho Sắc phải thốt lên khen ngợi. Bằng đi vài năm, cụ nho Sắc phải vào kinh thi Hội lần hai, mang cả gia đình trở vào kinh thành Huế. Đây cũng chính là bước ngoặt đầu tiên trong cuộc đời Bác. Sống tại chốn kinh kỳ, Bác được tiếp cận nhiều hơn với văn hóa phương Tây, với những câu ám cô chiêu nhà quan lớn. Cũng tại nơi phồn hoa này, Bác mất đi hai người thân, mẹ của Bác khó sinh mà mất, em trai không lâu sau đó cũng qua đời. Bác lại được đưa về sống ở Làng Chùa cùng bà ngoại, khi cha Bác đỗ Phó Bảng, được quan trên cấp ruộng đất, Bác lại trở lại quê nội làng Sen. Ít lâu sau, cụ Nguyễn Sinh Sắc nhậm chức quan Thừa Biện Bộ Lễ ở kinh thành, Bác lại trở vào Huế một lần nữa. Lúc này, Người được tiếp cận với chữ quốc ngữ, với những môn học của phương Tây, được theo học tại Trường Quốc Học. Đây cũng là lúc lòng nồng nàn yêu nước của Bác bùng lên khi lần đầu tham gia biểu tình với công nhân chống sưu thuế. Bác bắt đầu gặp nhiều hơn những người có chí hướng yêu nước. Lâu dần, Bác nhận thấy con đường cứu nước của những người đi trước chưa hợp lý, lòng yêu nước sục sôi và sức trẻ đã thôi thúc Bác đi tìm đường cứu nước. Bác đi qua rất nhiều nơi, làm nhiều nghề, gần gũi với những người dân lao động, trí thức,... Bác quyết tâm phải ra nước ngoài học hỏi cách giúp dân thoát khổ, xem các nước người ta làm gì để giải phóng dân tộc, sau đó về dạy lại cho người dân mình làm theo. Nghĩ là làm, 05/06/1911, Bác - một thân trai tráng đôi mươi, mắt sáng ngời đầy nghị lực, ý chí, đã xin chân phụ bếp lên tàu qua nước Pháp.

Cuốn sách là cả một hành trình dài từ thuở ấu thơ mang hơi ấm đồng quê, hương sen khói bếp, tiếp xúc sự sống đến lúc trưởng thành, tìm đường cứu nước, nghe kể lại có ai không khỏi bồi ngùi thương cảm cho tấm lòng son sắc yêu nước của Bác. Từng câu chữ luôn thấm đẫm tình yêu quê hương đất nước, khi cụ mù tay vót gió nói: “Cây cỏ thụ ni bị gãy thì rồi sẽ có cây khác mọc lên. Rừng không bao giờ hết cây, dân không khi mô hết người tài”.

Bằng ngòi bút linh hoạt của mình, tác giả như làm hiện lên trong tâm trí độc giả từng cảnh vật, con người, từng nhánh cây, ngọn cỏ sinh động có hồn. Cả câu chuyện như một thước phim in dấu trong lòng người, dù bao lâu cũng nhớ mãi. Đó không chỉ là kể về cuộc đời mà còn là bài học, là tư tưởng, là con người vĩ đại mà ai cũng đều phải học hỏi. Từng nhân vật, sự kiện đều là những gì có thật, nhà văn cũng chẳng quá thi vị hay thần thánh hóa, để người đọc nhìn thấy được những gì gần gũi thân thương nhất của một con người vĩ đại, cả cuộc đời vì dân vì nước.

“Búp sen xanh” có lẽ là món quà thiêng liêng nhất mà tác giả Sơn Tùng nói riêng và nhân dân cả nước nói chung, hương lòng kính dâng lên Bác. Đi qua bao tháng năm thăng trầm của cuộc sống, nhưng cuốn sách vẫn giữ vững được những nét

đẹp và giá trị tuyệt vời của nó bởi trong đó chứa đựng một tâm hồn cao cả, gần gũi, giản dị của vị lãnh tụ kính yêu của dân tộc Việt Nam ta. Riêng với bản thân tôi, “Búp sen xanh” như một người bạn ấu thơ của mình và giờ đây khi tôi đã đủ trưởng thành thì nó lại trở thành những bài học vô giá. Tác giả đã mang lại cho tôi một hình ảnh rất đối bình dị mà thân thương về người Cha già của dân tộc. Đó chính là những bài học về tình thương, nhân cách và nghị lực sống ngay từ thuở ấu thơ, hơn hết là sự hy sinh cao cả mà tôi được học từ Bác Hồ kính yêu. Tác phẩm cho thấy rằng trong cuộc đời mỗi con người, giai đoạn từ tuổi niên thiếu đến khi trưởng thành là rất quan trọng bởi đây là giai đoạn hình thành nhân cách, tâm hồn của mỗi con người. Và Bác ơi:

*“Ngày 2 tháng 9 sắp về
Chúng con xin nguyện lời thề khắc ghi
Cuộc đời Bác chẳng quản chi
Để cho non nước sử thi rạng ngời
Đất Việt rạng rỡ muôn nơi
Tuyên ngôn Bác đọc đất trời nở hoa
Cả dân tộc của chúng ta
Mãi cùng đoàn kết, mãi là anh em.”
(Cảm tác)*